

ת"פ (אשקלון) 67584-06-20 - מדינת ישראל נ' אלכסנדר וילצ'ינסקי

ת"פ (קרית-גת) 67584-06-20 - מדינת ישראל נ' אלכסנדר וילצ'ינסקי/שלוש קרית-גת

ת"פ (קרית-גת) 67584-06-20

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד אבי דהן, עו"ד אורטל ליברזון, עו"ד אריאל סטרול ועו"ד רעות בנוה ז'ורנו

נגד

אלכסנדר וילצ'ינסקי

בבית משפט השלום באשקלון ביושבו כבית משפט השלום בקרית-גת

[19.09.2024]

לפני כב' השופטת זהר דולב להמן

ע"י ב"כ עוה"ד אנסטסיה דחטיאר

גזר דין

כתב האישום, הכרעת הדין והסדר הטיעון

1. הנאשם הורשע בעקבות הודאה בעובדות כתב אישום מתוקן ב-תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בהתאם לסעיף 380 ל-חוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין). לפי עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה והורשע, ב-19.12.19, סמוך ל-23:00, נסעו הנאשם, אשתו גב' ורה וילצ'ינסקי (להלן: האשה או אשתו), אחותו גב' אולגה וילצ'ינסקי (להלן: המתלוננת) ואדם נוסף ברכב הנאשם (להלן: הרכב), בו נהגה המתלוננת, לאחר ששהו יחד בחתונה, בה שתה הנאשם לשוכרה. במהלך הנסיעה הנאשם צעק, השתולל, ניסה לפתוח דלתות הרכב ודרש מהמתלוננת לעצור את הרכב בצד. המתלוננת עצרה את הרכב בשולי הדרך. לאחר שהנאשם, אשתו והמתלוננת יצאו מהרכב הכה הנאשם את המתלוננת במכות אגרופ בפינה ובראשה. בתגובה, לצורך הגנה עצמית, הכתה המתלוננת את הנאשם באמצעות תיקה, ובטעות פגעה עם התיק באישה, שנחבלה באזור הגבה. הנאשם שב והכה את המתלוננת ובתגובה, מתוך הגנה עצמית, הכתה המתלוננת את הנאשם במצחו באמצעות נעלה. הנאשם נחבל ונגרמו לו 2 חתכים שהצריכו תפירה. למתלוננת נגרמה חבלה שכללה שברים ברצפת העין ובדופן קדמי ומדיאלי של הסינוס המקסילארי ושברים בעצמות ומחיצת האף.

2. כתב האישום המקורי הוגש ביום 28.6.20. הדיונים נדחו מעת לעת בשל מצב החירום על רקע התפרצות נגיף הקורונה עד ליום 2.5.21. במועד זה נדחה הדיון להסדרת ייצוג ובהמשך הדיון נדחה 3 פעמים נוספות מאילוצי בית משפט ולצורך השלמת מלוא חומרי החקירה. ב-26.12.21 הוצג הסדר טיעון בפני כב' הש' לחיאני שהם, אשר לא כלל הסכמה עונשית - אולם המאשימה הסכימה להגביל עצמה לתקופת מאסר שניתן לרצותה בעבודות שירות. הנאשם הופנה לשירות המבחן ודיון הטיעונים לעונש נדחה ליום 29.6.22 בפני כב' הש' חלפון נזריאן (כתוארה אז), אשר ביום 3.7.22 הפנתה את הנאשם לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות ודחתה את הטיעונים לעונש ליום 30.10.22. מועד שמיעת הטיעונים לעונש נדחה מעת לעת מטעמים שונים, עד שאלו נשמעו ביום 28.6.23 בפני (דיון שנשמע בהקלטה בשל מצוקת קלדניות) ונקבע מועד למתן גזר דין ב-20.9.23. בין לבין הוגש עדכון של שירות המבחן ומשכך נקבע כי ביום 20.9.23 ישמעו טיעוני הצדדים בנושא זה והדיון נדחה לקבלת תסקיר משלים ב-2.11.23. מועד זה נדחה אף הוא מטעמים שונים, בין היתר בשל מצב החירום ובהתאם להמלצות שירות המבחן, עד ליום 11.7.24 - מועד בו נשמעו טיעונים נוספים של הצדדים, הנאשם הופנה שוב לממונה על עבודות השירות, התבקש תסקיר עדכני ונקבע מועד למתן גזר דין ביום 19.9.24. גם במועד זה נשמעו טיעונים משלימים. במהלך התקופה הוגשו בעניינו של הנאשם 2 חוות דעת הממונה על עבודות שירות (2.10.22 ו-28.8.24) ו-8 תסקירים (12.6.22, 15.9.22, 21.5.23, 6.9.23, 4.12.23, 5.3.24, 3.7.24 ו-9.9.24). כמו כן הוגשו מוצגים לעונש - 2 מטעם התביעה ו-4 מטעם ההגנה.

מתחם העונש ההולם

3. בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לסעיף 40ג(א) ל-חוק העונשין התחשבתי באמות המידה ואבני הבוחן הבאות:

א. הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה הם כנטען על ידי ב"כ המאשימה הגנה על כבוד האדם, שלמות הגוף, הביטחון האישי, האוטונומיה ושלוות הנפש. בהינתן כי האלימות הופנתה כלפי אחותו מקובלת עלי עמדת ב"כ המאשימה, כי במעשיו פגע הנאשם גם בשלמות התא המשפחתי. האלימות פשטה בחברתנו ונראה כי היא מכרסמת בכל חלקה טובה. יפים בעניין זה דברי כב' השופט ג'ובראן ב-ע"פ 7878/09 מדינת ישראל נ' פלוני (3.8.10): "האלימות מכרסמת ביסודות חברתנו, ועלינו להשיב מלחמה כנגד אלו הנוטלים חירות לפעול באלימות כלפי הזולת...". עמד על כך בית המשפט ב-עפ"ג (מחוזי-ב"ש) 22342-02-23 וקנין נ' מדינת ישראל (19.4.23) נקבעו הדברים הבאים, הרלוונטיים גם לעניינו -

"האלימות היא רעה חולה, הבאה לביטוי במישורי החיים השונים, בתוך המשפחה, בין שכנים, על הכביש, ובאינטראקציות שונות בין זרים. היא פוגעת בקרבנות הישירים שלה ובחברה בכללה. משפיעה על תחושת הביטחון ויוצרת אווירה ציבורית עכורה. המלחמה בה היא מלחמה על מראית פני החברה ואיכות חייה. ובהתאם לכך ההתייחסות העקרונית אליה היא של רצינות וחומרה, המבטאות שאת נפש והוקעה של החברה כלפי התופעה".
ב. מקובלת עלי גם עמדת ב"כ המאשימה, כי מידת הפגיעה בערכים החברתיים משמעותית. הפסיקה עמדה לא אחת על החומרה שבעבירות אלימות, ביתר זאת כאשר זו נעשית במרחב הציבורי, בשעת לילה, ללא התראה מוקדמת וכלפי בת משפחה. יפה לעניין זה קביעת כב' הש' אלרון בסעיף 8 להחלטתו ב-רע"פ 4052/21 פלוני נ' מדינת ישראל (15.6.21), הגם ששם נדונה אלימות כלפי בת זוג (וראו גם האסמכתאות שם) -

"...אשוב ואדגיש את החומרה הרבה הטמונה בתופעת האלימות במשפחה, העולה לכדי פסול מוסרי ומהווה פגיעה אנושה בהגנה על שלומם של בני משפחת הנאשם ותחושת הביטחון שלהם בתוך ביתם מבצרם. לנוכח זאת, יש להוקיע תופעה זו, בין היתר באמצעות ענישה מוחשית שתרתיע את הציבור משימוש באלימות בתוך התא המשפחתי...".

ג. בחינת מדיניות הענישה הנהוגה מלמדת על קשת רחבה של ענישה. סוג העונש ומשכו תלוי באופי האלימות, תדירותה, תכיפותה, עוצמת הפגיעה ונסיבות ביצוע העבירות, על תוצאותיהן. במהלך הטיעונים לעונש הופניתי אל מספר פסקי-דין של בתי המשפט השונים. כל מקרה לנסיבותיו ויש לאבחן את המקרים השונים לתיק שבכותרת, אך יש פסיקה ממנה ניתן לגזור אמת-מידה עונשית הולמת למקרה שלפניי -

(1) רע"פ 5792/22 בנימין נ' מדינת ישראל (5.9.22) - נדחתה בקשת רשות ערעור על פסק הדין בעפ"ג (מחוזי-ב"ש) 48214-11-21 בנימין נ' מדינת ישראל (18.7.22), בגדרו זוכה מעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש ובגין הרשעתו בתקיפה הושתו עליו 6 חודשי מאסר, לריצוי בעבודות שירות (חלף 11 חודשי מאסר). תקף את המתלוננת באגרופ לראשה ודחף עם רגלו על בטנה לאחר שנפלה, לעיני אחיינה ולעיני ילדים נוספים ששיחקו אותה עת ב"ג'מבורי", ולא הפסיק להכותה גם כשנפלה ארצה ואחרים ניסו להרחיקו ממנה. בעת שהמתינה להגעת המשטרה, שב ותקף אותה בראשה מספר פעמים. ביזיוי נקבע כי קיים ספק לגבי תוצאות התקיפה ובכלל זה בנושא פגיעה בשתל מכשיר שמיעה המותקן באוזנה, באופן שמנע ממנה להשתמש בו וגרם לכאבי ראש.

(2) רע"פ 9177/20 אלזאם נ' מדינת ישראל (26.1.21) (להלן: ענין אלזאם) - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור על גזר דין במסגרתו נקבע מתחם 6-15 חודשי מאסר בגין חבלה חמורה. בית משפט השלום סטה מהמתחם והשית 120 שעות של"צ, מאסר מותנה ו-3,000 ₪ פיצוי למתלונן.

* האירוע שלפני דומה מבחינת נסיבות התקיפה ותוצאותיה - ב-ענין אלזאם המתלונן פנה אל המבקש והתפתח ביניהם עימות, במהלכו הכה המבקש את המתלונן במכת אגרופ בעינו, המתלונן נפל ארצה ונגרמו לו שבר ברצפת ארובת העין, דימומים והוא נזקק לאשפוז. משכך ניתן לגזור מהמתחם שנקבע לעניינו. גם מבחינת הנסיבות האישיות קיים דמיון - ב-ענין אלזאם מדובר היה במי שהודה בעובדות כתב האישום בהזדמנות הראשונה, נעדר עבר פלילי, שירות המבחן העריך קיומו של סיכון נמוך להישנות התנהגות אלימה, נוכח ההליך המשפטי, תפקודו התקין ותרומתו לחברה במסגרת שירותו הצבאי הקרבי הפעיל ומאפייני אישיותו והמליץ על ביטול ההרשעה.

(3) ע"פ 4143/18 גית נ' מדינת ישראל (10.10.18) (להלן: ענין גית) - נדחה ערעור על 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי, בגין חבלה חמורה. צוין כי על נפגע העבירה, שתקף את המבקש, הושתו 3 וחצי חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות בגין חלקו באירוע - נפגע העבירה פגע ברכבו של המבקש, התפתחה קטטה ולאחר שהנוכחים במקום הפרידו בין הניצים, נפגע העבירה הלך לרכבו והוציא חפץ מתכתי ארוך ודק, באמצעותו הכה את המבקש בראשו. בתגובה הוציא המבקש מטף לכיבוי אש בו היכה את בראשו.

* גם ענין גית שונה מזה שלפניי במספר נתונים, ובכלל זה תרומתו של נפגע העבירה להסלמת האירוע, כשהרקע הוא תאונת הדרכים ותקיפת המבקש על ידי נפגע העבירה. קיים שוני גם בתוצאות התקיפה - מבלי להקל ראש בחומרת הפגיעה של המתלוננת בתיק שלפניי - לנפגע העבירה ב-ענין גית נגרמו חבלות משמעותיות וחמורות, הוא נזקק לתפירת חתכים ולניתוח שבר בגולגולת, שקובע באמצעות פלטה וברגים.

- (4) רע"פ 1220/17 קוראל נ' מדינת ישראל (29.4.18), אליו הפנה ב"כ המאשימה - נדחתה בקשת רשות ערעור על פסק הדין במסגרתו התקבל ערעור המדינה, כך שחלף הארכת מאסר מותנה - הושתו 12 חודשי מאסר בפועל. בתקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים נקבע מתחם הנע ממאסר על תנאי ושל"ץ עד 12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי קבע כי לא ניתן להמנע מהפעלת המאסר המותנה, נוכח עברו, שכלל 7 הרשעות קודמות, חלקן באליומות, שחרורו ממאסר זמן קצר לפני ביצוע העבירות, שבוצעו חרף מאסר מותנה ובהינתן כי התסקיר הראשון היה שלילי והשני הצביע רק על תחילת הדרך לשינוי והפחתת רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה מגבוהה לבינונית. * קיים שוני בנסיבות ביצוע העבירות על תוצאותיהן - בשונה מעניינו, מדובר בתקיפה לאחר דין ודברים במספרה של המתלונן, המבקש הכה בפניו וגרם לו המטומה בעפעף, קרע בשפה עליונה, שפתיים נפוחות והוא נזקק לטיפול רפואי בבית חולים. כשהמתלונן נמלט מהמספרה, המבקש דלק אחריו ואיים שידקור אותו אם יתקשר למשטרה. * שוני נוסף קיים גם בנסיבות האישיות - השינוי בהמלצת שירות המבחן נבע מכך שהמבקש החל טיפול תרופתי והשתלב בטיפול, לו סירב קודם לכן. בעניינו מדובר במי שהשתלב בטיפול בשלב מוקדם מאוד של ההליך ואף הלך לטיפול פרטי עוד לפני שהתאפשר לו טיפול במסגרת ציבורית ובליווי שירות המבחן.
- (5) רע"פ 4815/16 כחלון נ' מדינת ישראל (26.6.16) - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור של מי שהורשעה על פי הודאתה בתקיפה ואיומים. הושתו מאסר מותנה, התחייבות ופיצוי לכל אחת מהמתלוננות. בקשתה לביטול הרשעה נדחתה חרף נסיבות חייה, לרבות גילה (כבת 60), הרקע לביצוע העבירות וחלוף כשלוש שנים מביצוען. נקבע כי פוטנציאל הנזק הצפוי לא הוכח ונדחו טענותיה שהרשעה תפגע קשה ולא מידתי בהמשך אפשרויות תעסוקתה, הגם שמדובר במי שעבדה כסייעת בגן ילדים ונדרשה להציג תעודת יושר.
- (6) רע"פ 3463/15 פלוני נ' מדינת ישראל (21.5.15), אליו הפנה ב"כ המאשימה - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור של מי שהורשע על פי הודאתו ב-3 אישומים, שכללו תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפת בת זוג והיזק לרכוש במזיד. לעבירות התקיפה שגרמה לחבלה של ממש ולתקיפה באמצעות חגורה נקבע מתחם 8-18 חודשי מאסר בפועל לכל אחת. הושתו 10 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים ו-5,000 ₪ פיצוי. * גם כאן מדובר באירוע השונה מעניינו בנסיבות ביצוע העבירות, לרבות תוצאותיהן הפיזיות (שטף דם סמוך לעינה ופצע מדמם בשפה כתוצאה מסטירה בפניה) והנפשיות, נוכח השפלתה באירוע התקיפה, בו הפשיל מכנסיה, נטל חגורה והכה באמצעותה בישבנה. בטיול משותף של השניים שבר את משקפי השמש של המתלוננת. שוני נוסף קיים בנסיבות האישיות - בשני המקרים מדובר בנעדר עבר, אך ב-רע"פ 3463/15 הנ"ל לא היה כל טיפול שיקומי שיש בו כדי להצביע על סיכויי שיקומו - וזאת בשונה מעניינו.
- (7) רע"פ 4968/14 פייבושנקו נ' מדינת ישראל (17.7.14), אליו הפנה ב"כ המאשימה - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור של מי שהורשע, לאחר ניהול הוכחות, בתקיפה הגורמת חבלה של ממש והיזק בזדון, בכך שהכה את חברתו באמצעות רצועת כלב ובאגרוף לעינה ולבית החזה. למתלוננת נגרמו לה שטף דם סביב עין שמאל ונפיחות. בנוסף הכה באגרוף דלת הזכוכית של המעלית ושבר אותה. נקבע מתחם 3-12 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. הושתו 8 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים ופיצוי למתלוננת.

* בענייננו מדובר בנסיבות שונות של האירוע, במהות קורבן שונה ובנסיבות אישיות שונות, ומשכך קיים קושי להקיש מפסק הדין לעניינו.

(8) עפ"ג (מחוז-ב"ש) 22342-02-23 וקנין נ' מדינת ישראל (19.4.23) (להלן: ענין וקנין) - בתקיפה הגורמת חבלה של ממש והיזק לרכוש נקבע מתחם הנע ממספר חודשי מאסר עד 9 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה. בקבלו הערעור בוטל מאסר למשך 45 ימים לריצוי בעבודות שירות ותחתיו הושתו 80 שעות של"צ, מבלי להתערב במתחם. הענישה הנלווית, שכללה מאסרים מותנים ו-5,000 ₪ פיצוי למתלונן, נותרה על כנה.

* נסיבות ביצוע העבירות שונות מאלו שלפני, שכן ב-ענין וקנין המערער תקף את מי שהכיר מילדות, במכות אגרופ והפילו לרצפה, על רקע חשדו לקשר רומנטי עם בת זוגו. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן פצעי שפשוף בידים ובמרפק. כמו כן שבר המערער את הטלפון הסלולארי ואת משקפי השמש של המתלונן.

* הנסיבות האישיות דומות, שכן גם שם דובר במי שבגיל 43 עברו נקי, אב לשני ילדים בוגרים, חלפו כ-4 שנים מביצוע העבירה, בה הודה ועליה הביע חרטה. שירות המבחן המליץ לבטל ההרשעה מחשש שזו תפגע בהמשך העסקתו במפעלי ים המלח, באפשרויות קידומו בעבודה ובתפיסתו ודימויו העצמי.

(9) עפ"ג (מחוז-מרכז) 2933-09-14 אדרי נ' מדינת ישראל (9.11.14), אליו הפנתה ב"כ הנאשם - בתקיפה הגורמת חבלה חמורה נקבע מתחם הנע ממספר חודשי מאסר לתקופה שניתן לרצותה בעבודות שירות עד 15 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. הערעור התקבל בהסכמת הצדדים והושתו 300 שעות של"צ חלף 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. בתי המשפט התחשבו בעברו הנקי, חלוף הזמן (למעלה מ-5 שנים), ההודאה, נטילת האחריות והמלצת שירות המבחן.

* מדובר בנסיבות שונות מאלו שלפני - בתגובה לכך שהמתלונן זרק כרובית לכיוונה של קופאית, שסירבה לקבל תשלום מהמתלונן (ואשר כתגובה זרקה עליו קרטון חלב) ולאחר שהמתלונן עזב המתלונן את התור - המערער, שעבד כאחראי בחנות, משך את המתלונן אחורה. המתלונן דחף את המערער פעמיים ואף ניסה לנגוח בו. נוצרה תגרת ידיים בין השניים, שבסופה חבט המערער בפני המתלונן וגרם לו מספר שברים.

* קיים שוני גם מבחינת הנסיבות האישיות - המערער היה רווק, צעיר, נעדר עבר פלילי, בעל תעודת בגרות חלקית, אשר שוחרר מצה"ל מספר חודשים לאחר גיוסו מטעמי בריאות ועבד בחנות הירקות כאחראי משמרת. המערער לקח אחריות מלאה על העבירה, חש אכזבה מעצמו ובושה מתגובתו האלימה, לא מאופיין בערכים עבריינים, שומר על תפקוד יציב וחיוני בחייו, שירות המבחן סבר כי הסיכון להישנות התנהגות אלימה מצידו נמוך ואם תתרחש חומרתה תהיה נמוכה.

- (10) ת"פ (שלום-י-ם) 8317-11-19 מדינת ישראל נ' קראעין (1.6.23), אליו הפנתה ב"כ הנאשם - בוטלה הרשעה בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, לאחר שנקבע מתחם הנע מענישה צופה פני עתיד לצד של"ץ עד שנת מאסר בפועל. על צעיר, שעם חברו הפריעו לנסיעת המתלון עת הלכו בכביש ואשר בתגובה לכך שהמתלון (לאחר שיצא מרכבו) דחף אותו - תקף את המתלון יחד עם חברו וגרם למתלון חתך גשר האף עם דפורמציה, המטומה תחת העין, שברים בעצם האף ושבר משקפי שמש אופטיים שהרכיב. נקבע כי יש למקמו בתחתית המתחם נוכח גילו, הבעת צער, חרטה, בושה ואמפתיה, ניהול אורח חיים נורמטיבי וסיום לימודי הוראה, שהובילו לכך שבוטלה ההרשעה.
- (11) ת"פ (שלום-קריות) 63480-03-22 מדינת ישראל נ' מרטיניוק (27.2.23), אליו הפנתה ב"כ הנאשם - בפציעה נקבע מתחם הנע ממאסר מותנה עד 12 חודשי מאסר בפועל. לאחר שהתפתח ויכוח על רקע פוליטי עזב הנאשם פארק בנהריה, בו שתה אלכוהול עם המתלון וחבריו, עמם לא הייתה לו היכרות. הנאשם שב כעבור כחצי שעה, תקף את המתלון בראשו באמצעות חפץ. המתלון התכופף ואחז ראשו בידיו, אך הנאשם המשיך להכותו בראשו ובגבו באמצעות החפץ, תוך שהוא מקלל וצועק. למתלון נגרם חתך באורך כ-2.5 ס"מ במצח, שהודבק בהרדמה מקומית ומשקפיו נשברו. הושתו חודשיים מאסר בפועל וענישה נלווית, שכללה פיצוי, מאסר מותנה ומבחן לשנה תוך מתן משקל לקולא לגילו, היותו איש משפחה ועבודה שזו לו הסתבכותו הראשונה עם החוק, סבל משלל מחלות ובטיפול כרוני, האירוע החמיר מצבו, תקופת מעצרו מאחורי סורג ובריח ובתנאים מגבילים, הודאתו, נטילת אחריות בהזדמנות הראשונה, הכאה על חטא, הפנמת חומרת המעשה, אמפטיה כלפי הנזק שנגרם למתלון ורצון לפצותו, התרשמות שירות המבחן כי התנהגותו טלטלה את עולמו והסיכון הנשקף ממנו נמוך. מנגד נשקלו חומרת המעשים והצורך בהרתעה, על רקע גל האלימות הגואה בחברה הישראלית.
- (12) ת"פ (שלום-י-ם) 45189-06-19 מדינת ישראל נ' בן ארוש (3.5.21), אליו הפנתה ב"כ הנאשם - בוטלה הרשעה בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, לאחר שנקבע מתחם הנע משל"ץ עד 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. על רקע ויכוח בין הנאשם, שנהג ברכב פרטי, לבין המתלון, שנהג ברכב מסחרי, הכה המתלון את הנאשם באגרופים, עת הנאשם ישב ברכבו, וחזר לרכב המסחרי. הנאשם יצא מרכבו והכה את המתלון באגרופים לפניו, שני המתלון התנדנדו, הוא נדרש לעקירת שיניים ותיקון שן תותבת. בתגובה המתלון התעמת עם הנאשם, שנפל ושבר את האגן. נקבע כי יש למקם בתחתית המתחם את מי שהיה נעדר עבר, כבן 66, עבד מגיל 22 כנהג אגד, שהה בחופשת מחלה בשל מצבו, שירת בצבא, ניהל אורח חיים תקין ויצרני, נטל אחריות והצטער על מעשיו. בהתחשב בכך שפגיעתו קשה מזו של המתלון וכי "הנאשם נפל קורבן למתלון", נוכח נסיבותיו האישיות וקיום חשש שהרשעה תפגע בפרנסתו - בוטלה הרשעתו.
- * דומה שאין צורך להכביר מילים מדוע רב השונה על הדומה בין מקרה זה לבין התיק שלפני.
- (13) ת"פ (שלום-ת"א) 36760-12-13 מדינת ישראל נ' פלוני (24.10.19), אליו הפנתה ב"כ הנאשם - בתקיפה הגורמת חבלה של ממש נקבע מתחם הנע ממאסר מותנה עד 9 חודשי מאסר בפועל, תוך התחשבות בכך שהפרעה פוסט טראומטית ממנה סבל בעת ביצוע העבירה הפחיתה ממידת אשמו המוסרי ושבמצבו יש קרבה מסוימת לסייג לאחריות פלילית. המתלון, שעבד בהובלות, אמר לאשת הנאשם כי היא יפיפיה ושאל אם אפשר להתחיל איתה, תוך שהתקדם אליה. האישה נבהלה ורצה לכיוון ביתה. הנאשם הגיע למקום, אמר למתלון שהוא עבר את הגבול, נגח באפו וגרם לו שבר בעצמות האף ודימום. על מי שהודה, הביע חרטה, נעדר עבר, שירת כ-7 וחצי שנים בצבא, ניהל אורח חיים תקין ויצרני, אבל לשתי בנות צעירות, שעבר תאונת דרכים קשה אשר שינתה חייו וחיי משפחתו הושתו, בחלוף כ-6 וחצי שנים מביצוע העבירה, במהלכן לא נפתחו לחובתו תיקים נוספים, מאסר מותנה ופיצוי.

- 14) ת"פ (שלום-ת"א) 60162-06-15 מדינת ישראל נ' חרזי (22.5.19), אליו הפנתה ב"כ הנאשם - בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש והסגת גבול נקבע מתחם הנע ממאסר מותנה ושל"ץ עד 12 חודשי מאסר בפועל. על רקע חשדו כי שכנו תקף את בנו, הגיע לבית המתלונן (שקודם לכן דחף את בנו של הנאשם מחוץ לביתו וסגר את הדלת) - הכה הנאשם את המתלונן באגרופים לפניו, בעט בו עד שנפל ודם ניגר מפניו. באירוע המתלונן גם הכה את הנאשם בפניו. למתלונן נגרמו חבלות של ממש, שכללו שבר באפו והמטומה סביב עינו השמאלית. על נעדר עבר פלילי, שהודה ונטל אחריות מלאה, הביע חרטה, חסך זמן שיפוטי, תוך התחשבות בנסיבותיו האישיות, היותו אב ל-12 ילדים, שאחת מהן סובלת מתסמונת דאון, המפרנס והתורם לכלכלת הבית ולטיפול בילדים - הושתו 250 שעות של"ץ, מאסר מותנה, צו מבחן ו-3,500 ₪ פיצוי למתלונן.
- 15) ת"פ (שלום-רמ') 13630-09-13 מדינת ישראל נ' פלוני (4.7.16) (להלן: ענין פלוני), אליו הפנתה ב"כ הנאשם - בגין חבלה חמורה נקבע מתחם הנע מענישה צופה פני עתיד ושל"ץ עד מספר חודשי מאסר בפועל. בקשת הנאשם לביטול הרשעה נדחתה. נקבע כי היה מקום להטיל על הנאשם מאסר לריצוי בעבודות שירות, אולם בשים לב לכך "שהעבירה התמצתה בדחיפה יחידה של המתלונן אשר גרמה לנפילתו" ובשל נכותו - הושתו מאסרים מותנים, 180 שעות של"ץ, 7,000 ₪ פיצוי ו-500 ₪ קנס.
- * נסיבות האירוע שונות מאלו שלפני - שם על רקע דרישת הנאשם מהמתלונן, שעבד כמחלק עיתונים, לקבל עותק נוסף של העיתון, ניסה הנאשם לחטוף עיתון נוסף מדוכן העיתונים, דחף את המתלונן באזור הכתף, עד שנפל ארצה ונגרמו לו שבר ונפיחות ניכרת בכתף. טענת הנאשם להגנה עצמית נדחתה בהכרעת הדין.
- * קיים שוני גם בנסיבות האישיות, בהינתן כי ב-ענין פלוני, הנאשם ניהל הוכחות עד תום ואילו הנאשם שבפני הודה בשלב מוקדם של ההליך, הביע חרטה כנה על מעשיו ועבר הליך טיפול משמעותי. שוני נוסף נובע מנכותו של הנאשם ב-ענין פלוני, שהובילה לכך שלא הושת עליו מאסר לריצוי בעבודות שירות.
- 16) ת"פ (שלום-י-ם) 21019-02-13 מדינת ישראל נ' טחאן (15.4.15), אליו הפנתה ב"כ הנאשם - בגין תקיפה הגורמת חבלה של ממש נקבע מתחם הנע ממאסר מותנה עד מאסר למספר חודשים שניתן לרצותם בעבודות שירות. הושתו 60 ימי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה וקנס.
- * נסיבות ביצוע העבירות שונות - שם דובר במי שתקף נהג מונית שהסיע אותו ואחרים, בשל כעסו על כך שהמתלונן שינה מיוזמתו את מסלול הנסיעה. לאחר שהכה את המתלונן בכתף והשתולל, עצר המתלונן את המונית והוציא את הנאשם. הנאשם חבט באגרופו באפו של המתלונן, היכה בכל גופו, גרם לו שבר באף וחבלות בראשו.
- * קיים שוני גם בנסיבות האישיות - הגם ששניהם הודו והביעו חרטה ושירות המבחן התרשם כי שניהם בעלי מערכת ערכים נורמטיבית ורמת הסיכון להישנות התנהגות עבריינית נמוכה - שם לא דובר במי שעבר הליך טיפול ושיקום והועלו טענות על התנהלות המתלונן, עמו לימים נערכה סולחה.

ד. כעולה מהפסיקה שנסקרה לעיל, רמת הענישה כרוכה גם ב-נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40 ל-חוק העונשין - בעניינו:

- (1) דומה שאין חולק כי מדובר בעבירה שבוצעה באופן ספונטני, ללא תכנון מוקדם.
 - (2) הנאשם הוא המבצע העיקרי של העבירה. אין בכך שהמתלוננת, בעת שניסתה להגן על עצמה מפני אלימות הנאשם, גרמה חבלה לאשתו (באמצעות התיק) ולנאשם (באמצעות הנעל) כדי להפחית מחומרת מעשי הנאשם.
 - (3) הנזק שנגרם מביצוע העבירה לא מבוטל - עיון בתיעוד הרפואי ובתמונות המתלוננת (ת/1 ו-ת/2) מעלה כי המתלוננת היתה כבת 43, סבלה מחבלות פנים מרובות, שבר ברצפת העין, שברים בעצמות ומחיצות האף, נפוחות מתחת לעין, סחרחורת וכאבים. בנוסף, נקל לשער את עוצמת הפחד, ההשפלה וחוסר האונים של המתלוננת, קל וחומר כאשר התקיפה נעשתה במרחב הציבורי לעיני אחרים, על ידי אחיה, נסיבות מחמירות, המגדילות את מידת הנזק, כטענת ב"כ המאשימה. לצד זאת, נתתי דעתי לדברי המתלוננת כעולה מהתסקירים, כי נזקה לטיפול רפואי, אך לאחר מספר ימים התאוששה וחזרה לתפקוד מלא.
 - (4) הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות משמעותי וחמור עשרות מונים מהנזק שנגרם בפועל - לא אחת עדים אנו לתוצאות החמורות של עבירות אלימות, אשר לעיתים שכיחות מסתיימות בפגיעות גוף חמורות, נכות ואף גובות קורבנות בנפש.
 - (5) הסיבה העיקרית שהביאה את הנאשם לבצע את העבירה היא שימוש מופרז באלכוהול - במצבו התקשה הנאשם להבין את מעשיו או להימנע מהם, אולם אין בכך כדי להפחית מאחריותו, שכן הנאשם הכניס עצמו למצב זה, עת צרך באופן מופרז באלכוהול בחתונה.
4. על פי הוראות סעיף 40 ח' ל-חוק העונשין, בקביעת מתחם הקנס ההולם שומה על בית המשפט לבחון היכולת הכלכלית של הנאשם, כחלק מהשיקולים לקביעת מתחם הקנס, שכן לא הרי פלוני כאלמוני. מטעם ההגנה לא הוגשו אסמכתאות המעידות על מצב כלכלי מורכב. חרף זאת, נתתי דעתי למצב הכלכלי המורכב של הנאשם, כעולה מהתסקירים והטיעונים, ומשכך ניתן להסתפק בתיק זה במתחם קנס מתון בחלקו התחתון.

5. במסגרת העיצומים הכספיים, יש לקבוע פיצוי לטובת המתלוננת שלא תלוי במצבו הכלכלי של הנאשם. ב-ע"פ 7186/19 טובי נ' מדינת ישראל (8.1.20) קבע בית המשפט העליון כי בפיצוי בהתאם לסעיף 77(א) ל-חוק העונשין "... אין למצות במסגרתו את הנזק הכלול שנגרם לנפגע העבירה, ויש לתחמו. פיצוי זה הריהו 'עזרה ראשונה' הניתנת לנפגע העבירה בתום ההתדיינות בפלילים. בצד אותה 'עזרה ראשונה' עומדת האפשרות להגיש בנפרד תביעה אזרחית נגד העבריין, בגין מלוא נזקי קרבן העבירה". לצד זאת, נתתי דעתי לכך שהשניים עברו הליך של צדק מאחה, הנאשם סייע ומסייע למתלוננת בהיבטים חומריים, המתלוננת שללה כל צורך בפיצוי מצד הנאשם במסגרת הסכם איחוי פגיעות, כך שבנסיבות אלו אין מקום להשית פיצוי.
6. מהמקובץ עולה, כי מתחם העונש ההולם הוא 15-2 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית, הכוללת גם עיצומים כלכליים.
- שיקולים בגזירת העונש המתאים לנאשם
7. בגזירת העונש המתאים לנאשם התחשבתי, בהתאם לסעיף 40ג(ב) ל-חוק העונשין, בנסיבות שלא קשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40א ל-חוק העונשין, כעולה מהמוצגים שהוגשו, טיעוני ב"כ הצדדים מתאריכים 28.6.23 (לרבות הטיעונים בכתב), 20.9.23 ו-13.7.24, 8 תסקירים (12.6.22, 15.9.22, 21.5.23, 6.9.23, 4.12.23, 5.3.24, 3.7.24 ו-9.9.24), 2 חוות דעת הממונה על עבודות שירות (2.10.22 ו-28.8.24) ודברי הנאשם, כמפורט להלן:
- א. רקע אישי ומשפחתי - הנאשם כבן 45, גרוש ואב לילדה כבת 18, מתגורר בבית ים עם בת זוגו. הנאשם נולד באוקראינה. הוריו התגרשו כשהיה כבן שנתיים. אביו, שלימים נפטר, נעדר מחייו. בשנת 2001, בגיל 21, עלה בגפו. אחותו הבכורה (המתלוננת) ואמו עלו לאחר מכן. בשנת 2014 נפטרה אמו נפטרה ממחלת הסרטן.
- ב. לימודים, שירות צבאי ותעסוקה - השלים 12 שנות לימוד ואף החל ללמוד באוניברסיטה, אך לא סיים לימודיו. השלים שירות צבאי בארץ ועובר לעלייתו שירת בצבא אוקראינה. בארץ למד טבחות ועסק בתחום מספר שנים. בהמשך, הוכשר כהנדסאי בתחום המיזוג והחשמלאות ועבד כטכנאי מיזוג אוויר כ-16 שנים. מזה כשנה וחודש עובד באופן עצמאי בתחום על רקע התדרדרות במצבו הרפואי.
- ג. מצבו הרפואי של הנאשם - כעולה מסיכום ביקור במרכז הרפואי שיבא יום 1.1.24 (ה/3) הנאשם סובל כשנתיים מכאבים בשני המרפקים, כאב המיוחס למרפק טניס. טופל בזריקות סטרואידים, נוגדי דלקת ומטופל בפיזיותרפיה. בבדיקת US נמצא קרע באחיזת הגיד. מדוח ועדה רפואית המתייחסת לפגיעה מיום 30.3.22 (ה/4) עלה כי נקבע לנאשם נכות צמיתה 10% ביד ימין, 5% ביד שמאל ובסך הכל 18.13% נכות קבועה מיום 31.3.22.
- ד. הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירה ומהרשעתו - כאמור לעיל, בניסיונה להתגונן מפניו, הכתה המתלוננת את הנאשם בראשו באמצעות נעל וגרמה לו חבלות וחתכים בראש שנתפרו. כעולה מהתסקירים, הנאשם חווה את האירוע באופן מטלטל ומזעזע, נוכח תוצאותיו הקשות. על רקע מעורבותו בתיק ובשל צריכה מוגברת של אלוהול מערכת היחסים הזוגית עלתה על סרטון, אשתו נפרדה ממנו ולימים השניים התגרשו.

ה. נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו - הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, הן בחקירתו והן בבית המשפט וחזר על הודאתו גם בפני שירות המבחן. שירות המבחן התרשם כי הנאשם קיבל אחריות מלאה על מעשיו, מבטא תחושות צער וחרטה אותנטיים, רצון לאיחוי הפגיע ופיצוי, לצד נכונות להמשיך טיפול בתחומי ההתמכרויות והאלימות. בהקשר זה ראיתי לנכון להביא חלק מדברי הנאשם בדבריו לעונש:

"ואני עשיתי ואני מודה בזה ואני מבין איזה דבר נוראי עשיתי... אני מוכן לקבל כל עונש, אני הכנתי את עצמי כי אני יודע שאני אשם במה שעשיתי, אני לא מסרב ולוקח את כל האחריות על מעשיו".

ו. מאמציו לחזור למוטב - בשלב מוקדם של ההליך, עוד בטרם הופנה לשירות המבחן, הבין הנאשם כי פיתח תלות באלכוהול ופנה באופן עצמאי לעמותת "אפשר" בינואר 2022. עבר טיפול פרטני ושולב בקבוצת AA. להתרשמות גורמי הטיפול בעמותה, הנאשם ערך שינויים משמותיים בחייו, הפסיק צריכת אלכוהול וחזק קשריו עם בתו. בהמשך, על רקע קושי כלכלי להמשיך בטיפול, הופנה על ידי שירות המבחן ליחידה העירונית ובאפריל 2023 החל טיפול פרטני, עליהן הקפיד ומסר בדיקות נקיות מאלכוהול, כעולה מהתסקיר מיום 21.5.23. בתסקיר זה שירות המבחן שב על המלצתו לצו מבחן לשנה ואף המליץ על הפחתת שעות של"ץ מ-250 ל-140, נוכח התקדמות הנאשם. בעדכון מיום 6.9.23 עלה כי לאחר שהנאשם שולב בקבוצה טיפולית ייעודית, התנהל הנאשם באופן לא מותאם בקבוצה ולא נענה לדרישות המנחות. הגם שהובהר לו כי לא יוכל להמשיך השתתפותו בקבוצה, הנאשם הגיע ואף הקליט את השיחה, אותה השמיע בפורום הקבוצתי ואף איים לתבוע את גורמי הטיפול. משכך שירות המבחן חזר בו מהמלצתו וביקש לדחות מתן גזר הדין עד לתום הבירור. בתסקיר מיום 4.12.23 עלה כי המשיך טיפול מדי יום בקבוצות AA, ואף מהווה ספונסר למכור נקי. ממתין לוועדה בעניינו, אשר נדחתה מעת לעת בצל מצב החירום. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מגלה תובנה גם לגבי הנסיבות שהובילו להתנהלותו האימפולסיבית מול גורמי הטיפול. שירות המבחן ביקש להמתין עם מתן גזר הדין עד לאחר קבלת העדכון, תוך שצוין כי מדובר "בנסיבות שאינן תלויות באלכסנדר". על דברים דומים חזר שירות המבחן בתסקיר מיום 5.3.24. בתסקיר מיום 3.7.24 עלה כי להתרשמות גורמי הטיפול ביחידה להתמכרויות הנאשם השיג מטרותיו הטיפוליות בתחום ההתמכרויות ומשכך הוחלט על הפסקת הטיפול. בהמשך שולב הנאשם בקבוצה לטיפול באלימות מיום 5.6.24, הביע נכונות ואחריות, הגיע באופן סדיר, ביטא הכרה לערוך התבוננות ולשינוי אורחות חייו. משכך שב שירות המבחן על המלצות לסיים את ההליך בצו מבחן ו-140 שעות של"ץ. גם בתסקיר מיום 9.9.24 שב שירות המבחן על המלצה זו, תוך שצוין כי הנאשם המשיך לשתף פעולה עם ההליך הטיפולי גם בתחום האלימות וממשיך לשמור על הישגיו בתחום הטיפול באלכוהול.

ז. הליך צדק מאחה ומאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירה ולפיצוי על הנזק שנגרם בשלה - לאחר האירוע ערך הנאשם ניסיונות ליצור קשר עם המתלוננת, שלא נענתה לשיחותיו מספר חודשים. בהמשך התרצתה והשניים חידשו את הקשר ביניהם. הנאשם השקיע ומשקיע מאמצים רבים לסייע למתלוננת בהיבטים חומריים, בין היתר מתוך רצון לכפר על התנהגותו האלימה והפגיעה שפגע בה. ב-12.9.22 נערך הליך צדק מאחה ובין הנאשם לאחותו המתלוננת נערך הסכם איחוי פגיעות (נספח לתסקיר מיום 15.9.22). במסגרת ההליך התקיים שיח ישיר בין הנאשם לאחותו המתלוננת. הנאשם חזר וקיבל אחריות על התנהגותו האלימה, הביע תחושות אשמה, בושה, ייסורי מצפון והכיר בפגיעות שהסב למתלוננת ושפורטו על ידה.

ח. עמדת המתלוננת - לדבריה, התקיפה היתה פתאומית ומדובר בהתנהגות שלא מאפיינת את הנאשם. מספר חודשים לאחר מכן סלחה לנאשם, ערה לשינוי החיובי שעורך גם בתחום ההתמכרות לאלכוהול והם שבו ליחסים טובים וקרובים. בהליך צדק מאחה שבה המתלוננת וביקשה לתמוך בהליך השיקום שעובר הנאשם וכעולה מהסכם איחוי פגיעות המתלוננת שללה כל צורך בפיצוי מצד הנאשם.

ט. הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו - במהלך הטיפול הנאשם חודש הקשר בין הנאשם לאחותו המתלוננת, בה אף תומך מבחינה חומרית, הנאשם חיזק קשריו עם בתו אשר גם בה תומך מבחינה חומרית וכיום מתגורר עם זוגתו החדשה. ברי כי השתתת מאסר תפגע בנאשם ובקשריו עם אחותו ובתו. על מאסר, ולו בעבודות שירות, ישפיע על מצבו הכלכלי של הנאשם, בתקופה מורכבת, בה על רקע מצבו הרפואי נאלץ לצמצם היקף עבודתו, כמפורט לעיל.

י. חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה - חלפו כמעט 5 שנים מביצוע העבירה, במהלך עבר הנאשם הליכי טיפול משמעותיים, שיקם יחסיו עם אחותו המתלוננת ועם בתו, לא נפתחו לחובתו תיקים חדשים.

יא. הנאשם נעדר עבר פלילי.

סוף דבר

8. מכל המקובץ לעיל, מצאתי כי "הנאשם השתקם" בתחום ההתמכרות לאלכוהול ובנוסף "יש סיכוי של ממש" שהנאשם ימשיך וישתקם, כעולה מהתרשמות כל גורמי הטיפול. בתחום האלימות, מקובלת על טענת ב"כ הנאשם כי לאורך כל ההליך ההתרשמות היתה שהנאשם נעדר דפוסים אלימים וכי הנזקקות הטיפולית העיקרית היא בתחום ההתמכרות לאלכוהול. גם בתחום האלימות להתרשמות כל גורמי הטיפול "יש סיכוי של ממש" שהנאשם ימשיך וישתקם. משכך יש מקום לחרוג מהמתחם משיקולי שיקום, בהתאם לסעיף 40ד ל-חוק העונשין. מיום 10.7.2012 לא למותר לציין, כי אף לעמדת המאשימה הנאשם עבר כברת דרך משמעותית בתחום השיקום והטיפול ומשכך עתירתה היתה למקמו בתחתית המתחם לו עתרה. במצב דברים זה, החריגה מהמתחם לא משמעותית. לצד זאת, תוך התחשבות בצורך בהרתעה אישית ובהרתעת הרבים, בהתאם לסעיפים 40 ו-40ז ל-חוק העונשין, יש להשית של"ץ למספר שעות כפול מהמלצת שירות המבחן ומאסרים מותנים מרתיעים וארוכים מדרך הכלל. דברי הנאשם לעונש מיום 11.7.24 מחזקים מסקנה זו ומשכך אביא חלקם:

"בנסיבות האלה החלטתי לשנות משהו בחיי ופניתי לעמותת 'אפשר' שהוא המליץ לי על הטיפולים בקבוצות AA והלכתי לשם. נכון להיום זה חלק מהסדר של החיים שלי, אני הולך לקבוצות, לקהילות, לבתי חולים, לאנשים שזקוקים לעזרה מה שאני קיבלתי לפני 2.5 שנים לפני וזה נהיה חלק מסדר היום יום שלי. קבוצת הבית שלי היא מבת ים ולפעמים אנחנו באים ללוד, פתח תקוה, אשקלון ומארחים את האנשים שנמצאים בקבוצות. גם עשיתי טיפול ביחידה הסוציאלית בחולון ביחידה להתמכרויות ומאז שהתחלתי בכלל להיכנס לקבוצות אני הרגשתי שהגמילה של אנשים אחרים וההסתכלות על הבעיה שלי מהצד זה יכול להיות נורא ואיום ולהסתכל מנקודה אחרת להסתכל על הבעיות ועל העולם הזה מנקודה אחרת ולא ממה שאני מרגיש ומקבל. אני נמצא בקבוצה של אלימות בת"א, זו קבוצה מדהימה עם בעיות דומות לשלי והמטפלות נותנות את עצמן 100% ואני מרגיש שזה חלק, כמו בית הספר, אני מתחיל משהו מחדש משהו ללמוד בחיים מחדש וזה נותן לי מוטיבציות להתקדם הלאה, ללמוד על עצמי ועל העולם הזה וללמוד להתנהג איך ללמוד בחיים ובמקרים מסוימים וזה דבר מעניין ולוקח אותי המון לשם ואני מגיע לשם בשיא הרצון, אין לי בעיה להשתתף בעוד ועוד קבוצות וללמוד עוד".

9. אשר על כן אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א) 8 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ב) 4 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור כל עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים.

ג) 5,000 ₪ התחייבות, למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור על עבירת אלימות, לרבות איומים.

על הנאשם להצהיר על ההתחייבות היום. לא יצהיר על ההתחייבות היום - יהיה על הנאשם לרצות 30 ימי מאסר בפועל לשם כפיה.

ד) 280 שעות שירות לתועלת הציבור (להלן: צו של"ץ). צו השל"ץ יבוצע בהתאם להודעת שירות המבחן שתוגש עד ליום 30.10.24, במשך שנה מיום אישור התוכנית.

ה) פיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום (להלן: צו מבחן).

מובהר לנאשם כי אם לא יעמוד בצו המבחן או לא יבצע את צו השל"ץ כנדרש, יוחזר עניינו לדיון בבית המשפט ודינו ייגזר מחדש.

המזכירות מתבקשת להעביר עותק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

ניתן צו כללי למוציגים: להשמיד, לחלט ולהשיב לבעלים, לפי שיקול דעת היחידה החוקרת.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן והודע היום, ט"ז אלול תשפ"ד, 19 ספטמבר 2024, במעמד הצדדים.